

Boris Bilek

SARKASTIČNA POETIKA SVAKODNEVICE TADIJE JANIČIČA

Snažnim kritičkim odnosom prema stvarnosti koja ga okružuje Tadija Janičič pokazuje realizaciju jedne zrele i razvijene misli o vremenu u kojem živimo. Sarkastična poetika svakodnevnice, uobličena u prepoznatljive oblike, autonomne forme i živopisne boje, jedno vešto poigravanje ispraznošću jednostavnog i prostog bitisanja u okruženju iskrivljenih vrednosti...

Njegovi simboli otkrivaju nam jedno podneblje apsurdnosti, njegove slike onaj Kami-jev neshvatljivi apsurdni svet. Bilo da je zatvoren među ciglanim zidovima, ili se iza njega prostire dalek horizont, čoveka sustiže zapitanost nad postojanjem, neočekivano i iznenadno. Zabeležiti njihova lica, ocrtati njihov svet, glavni je cilj istraživača-umetnika. To ga čini dobrim posmatračem naše realnosti, poetski i ponekad ironično uobličene, kako bi još snažnije iskazao svoj subjektivni i lični stav.

Ono čime se Janičič odnosi prema stvarnosti, njegovo misaono oruđe nije sušto kriti-zerstvo, ali nije ni traganje za odgovorima ili promenama. On unutrašnju sliku gradi iz su-bjektivnog doživljaja, ne nastojeći da do kraja uokviruje i objašnjava.